

[اشارتی در باب عفو و بخشش امام سجاد \(ع\)](#)

اشارتی در باب عفو و گذشت امام سجاد (ع). هشام بن اسماعیل بن هشام که از طرف عبدالملک بن مروان حاکم مدینه بود با اهل بیت رسول خدا (ص) بد بود و امام سجاد (ع) را بسیار اذیت می‌کرد، چون پس از عبدالملک بن مروان او از حکومت مدینه عزل شد، ولید بن عبدالملک دستور داد او را در يك محل عمومی نگاه داشته و ندا کردند هر که از وي شکایتی و یا در گردن وي حقی دارد بیايد و دادخواهي کند.

اشارتی در باب عفو و گذشت امام سجاد (ع). هشام بن اسماعیل بن هشام که از طرف عبدالملک بن مروان حاکم مدینه بود با اهل بیت رسول خدا (ص) بد بود و امام سجاد (ع) را بسیار اذیت می‌کرد، چون پس از عبدالملک بن مروان او از حکومت مدینه عزل شد، ولید بن عبدالملک دستور داد او را در يك محل عمومی نگاه داشته و ندا کردند هر که از وي شکایتی و یا در گردن وي حقی دارد بیايد و دادخواهي کند.

او گفت: از هیچ کس ترسي ندارم جز علي بن الحسين که به او اذیت کرده‌ام؛ امام صلوات الله عليه بر او گذشت که او را کنار خانه مروان نگاه داشته بودند، او به امام سلام کرد، حضرت به خواص خویش فرموده بود به وي متعرض نشوند آنگاه امام نه تنها متعرض او نشد، بلکه به وي پیغام فرستاد، اگر به مال احتیاج داري بگو ما قدرت دادن آن را داریم و از من و کسان من خاطر جمع باش.

هشام بعد از دانستن این مطلب فریاد کشید: «الله اعلم حيث يجعل رسالته» ابن سعد در طبقات از عبدالله پسر امام (ع) نقل کرده چون هشام بن اسماعیل معزول شد،... پدرم ما را جمع کرد و فرمود: این مرد عزل شده و دستور داده‌اند که او را بر سر راه نگاه دارند تا هر که شکایت دارد از وي دادخواهي بکند کسی از شما متعرض او نشود.

گفتم: پدرجان! چرا نکنیم به خدا خاطره‌هاي تلخي از او داریم، چنین روزي را آرزو می‌کردیم؟! فرمود: پسر عزیزم!

او را به خدا واگذاریم. عبدالله گوید: به خدا قسم کسی از آل حسین (ع) متعرض او نشد تا کارش به پایان رسید.

ناگفته نماند: عادت اهل بیت (ع) آن بود که به افتاده متعرض نمی‌شدند.

سير الاثمه/ ج 3 /ص 199 /سید محسن امین عاملی.